ဆရာတော် ဒေါက်တာ အရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ၏ ဘုရားရှိခိုး

“ဝန္ဒနာပဏာမ အာသီသဂါထာ”

ယော ကပ္ပကောဋီဟိပိ အပ္ပမေယျံ၊ ကာလံ ကရောန္တော အတိဒုက္ကရာနိ။
ခေဒံ ဂတော လောကဟိတာယ နာထော၊ နမော မဟာကာရုဏိကဿ တဿ။

ယော နာထော – ဝေနေယျများစွာ သတ္တဝါတို့၏ ချမ်းသာစီးပွား လိုလားတော်မူတ
ဂုဏ်ပေါင်းခသဖြင့် နာထမည်ပြား အကြင်ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်
ကပ္ပကောဋီဟိပိ – ကုဋေကမ္ဘာ အရေတွက်သင်္ချာတို့ဖြင့်သော်လည်း
အပ္ပမေယျံ – ရေတွက်တိုင်းတာ ဖော်ပြခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါသော
ကာလံ – လေးအသင်္ချေ သိန်းနေကမ္ဘာ ရှည်ကြာသော ကာလပတ်လုံး
လောကဟိတာယ – သတ္တလောက၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ
အတိဒုက္ကရာနိ – ဥစ္စာအသက် ခြေလက်အင်္ဂါ မေတ္တာကြီးမားသမီးသားနှင့် သက်ထားဇနီး စွန့်ခြင်းကြီးဟု ကြက်သီးထဖွယ် ငါးသွယ်အစု အလွန်ခဲယဉ်းသော အမှုတို့ကို
ကရောန္တော – ဘုရားဖြစ်ရန် ရည်သန်ကြိုးကုတ် အားထုတ်တော်မူရသည် ဖြစ်၍
ခေဒံ – လက်ခြေမျက်လုံး အသက်ဆုံးလျက် နှလုံးစိတ်ဝမ်း ကိုယ်တော်၏ ပင်ပန်းခြင်းသို့
ဂတော – ဘဝအတန်တန် ကြိမ်ဖန်များစွာ ရောက်တော်မူခဲ့ရ ရှာလေပြီ
မဟာကာရုဏိကဿ – သတ္တဝါအများ ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့ သနားချစ်ခင် မဟာကရုဏာရှင် ဖြစ်တော်မူသော
တဿ နာထဿ – ဝေနေယျများစွာ သတ္တဝါတို့၏ ချမ်းသာစီးပွား လိုလားတော်မူတ ဂုဏ်ပေါင်းခသဖြင့် နာထမည်ပြား ထို ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား
နမော – ရိုသေ ပျောင်းပျော့ မာန်ကို လျှော့၍ ကန်တော့ ရှိကျိုးရှိခိုးခြင်းသည်
အတ္ထု ဘဝတု – စင်စစ်မသွေ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

“သာဓု .. သာဓု .. သာဓု”